

Regler, der anvendes overfor et Skatteemne, som man har haft her i Landet siden 1903, da Ejendomsskyldloven blev gennemført. Altsaa, en ny Skattelov kan dette Lovforslag sandelig ikke betyde. Lovforslaget mangler netop de Egenskaber, der kræves for, at det kan betegnes som en ny Skattelov. Men jeg ser, at man agitatorisk vil benytte dette Slagord og sige, at her er der en ny Skattelov, som føres frem af et Ministerium, der har sagt, at det ikke vilde røre ved Skattelovene, og har været imod Skattelove, som tidligere er fremførte. Jeg svarer hertil: Det er kun Agitation. Det undrer mig i og for sig ikke, at man benytter denne Fremgangsmaade, for hvorfor skal man ikke benytte Chancer, som man faar? Men det undrer mig noget, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) vil være med dertil, derimod er jeg ikke det mindste forbavset over, at det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) er med til dette, for i ham raader den demagogiske, franske Aand, som lige siden den store franske Revolutions Dage netop har vist sig i, at man benytter Forholdene demagogisk-agitatorisk. At han var med i denne Bevægelse, vilde jeg derfor være forberedt paa, og er jeg ikke det mindste overrasket over. Men, som sagt, en ny Skattelov kan der her ikke være Tale om. Lovforslaget er en retfærdig Udnyttelse af den nuværende Skattelov. Denne gaar ud paa at udfinde den rette Værdi af Ejendomme, udfinde den Værdi, Ejendommene har i Handel og Vandel, og hvis dette ikke sker, hvis Ejendommene ikke værdsættes og skattelægges efter deres virkelige Værdi, raader Uretfærdigheden, og at søge at fjerne denne maa vel dog Rigsdagens Medlemmer være forpligtede til at deltage i. Hvis dette Lovforslag betød en ny Skattelov, maatte ogsaa dette, at man hvert Aar kommer til en forandret Formueansættelse, være at betragte som en Indførelse af nye Skattelove, og dog har vel intet Menneske den Opfattelse, at hvis hans Formue ansættes anderledes næste Aar, end den blev ansat dette Aar, og hans Skattelæggelse derfor ogsaa bliver anderledes næste Aar, maa der derfor raade en ny Skattelov her i Landet. Kun hvis man mener dette, kan man kalde dette Lovforslags Gennemførelse for Indførelse af en ny Skattelov, en, som vi ikke tidligere har haft.

Det, som anføres fra Overskyldraadet, er, at rundt omkring i Landet er Skyldraadene tilbøjelige til, naar der foregaar Omvurdering, hvor Priserne for Ejen-

dommene rent har forandret sig, idet de er steget meget, at vurdere den Ejendom, som skal omvurderes, i Lighed med Vurderingen af 1909, skønt dette ikke er berettiget. Men man forstaar vel, hvorledes de kommer til dette. De søger nemlig at bøde paa den Uretfærdighed, de synes, det vilde være at sætte den ene Ejendom højt op, medens en Ejendom lige ved Siden af endnu er paa en Ejendomsskyldsætning, som gjaldt for 1909, men ingenlunde gælder for 1913. Her kommer den Ubillighed, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) omtalte, at naar f. Eks. en Ejendom udstykkes, vil Skyldraadet være nødt til at skyldsætte den lille Ejendom langt højere end den store Ejendom, som ligger ved Siden af, og som ikke er blevet skyldsat siden 1909. Altsaa en uretfærdig og ubillig Ansættelse til Ejendomsskyld finder i dette Øjeblik Sted her i Landet. Det er denne, man har søgt at komme til Livs ved dette Forslag, og det er ogsaa dette, som har været raadende for alle dem; der har henvendt sig til Finansministeriet om dette Lovforslags Fremførelse. Det har sikkert ikke for nogen af de Institutioner og Personer, som her har været tilskyndende, været Tanken at komme til en ny Skattelov her i Landet ved en Vurdering til Ejendomsskyld i 1914.

Men, siger man saa, nu vil man benytte den Højkonjunktur paa Landejendomme, der er til Stede, og derved vil man frembringe en højere Skat. Man siger, at nu er man rimeligvis oppe paa Bølgetoppen, og nu begynder Priserne sandsynligvis at gaa nedad, og saa griber man dette fiskalt gunstige Tidspunkt for at skaffe sig en ny Skatteindtægt, medens det maaske næste Aar vilde være for sent. Dertil vil jeg sige, at det er tvivlsomt, om det virkelig er en Højkonjunktur, man er naaet til. Det er ikke givet, at man ikke kommer højere, men det er især ikke givet, at man kommer længere ned. For det første maa jeg gøre opmærksom paa, at de Tal, jeg har haft for Øje, og som ærede Medlemmer ogsaa har haft for Øje, tyder paa, at der er en gradvis Stigning i Landejendommenes Pris. Det er ikke saadan, at de ved en Spekulation pludselig er faret i Vejret, saa at man kan vente, at en Spekulation af anden Art atter vil sætte dem ned i Pris, nej, det er saadan, at lige siden 1909 — maaske lidt før — er der begyndt en gradvis Stigning i Landejendommenes Pris. Jeg skal ikke nævne de Tal, som Statistisk Departement har